

RECULL DE PREMSA

03/10/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

27

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
03/10/14	PREMI DEL COL·LEGI DE PERIODISTES A UN PLA DE COMUNICACIÓ DE L'HOSPITAL DE SANT CELONI / EL 9 NOU (VALLES ORIENTAL)	6	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
03/10/14	CATALUNYA SANCIONARÀ L'HOMOFÒBIA. Continguts dels mitjans, el CAC ha de vetllar perquè mostrin la diversitat d'opcions / ARA	8	1
03/10/14	RICARD GARCIA-VILANOVA FOTOPERIODISTA DE GUERRA "NOVULLFERUNA FOTO EN QUÈ NO VOLDRIA SER-NE EL PROTAGONISTA" / DIARI DE SANT CUGAT	9	2
03/10/14	PERIODISTAS OMNICOMPETENTES / EL MUNDO (EL CULTURAL)	11	1
03/10/14	EL MUNDO DEL LIBRO HOMENAJEA A JOSÉ MANUEL LARA / LA RAZON	12	1
03/10/14	'El covidat' i Marc Marginedas Premis Nacionals de Comunicació. EL JURAT ATORGA UNA MENCIÓ D'HONOR A TÍTOL PÒSTUM A TATIANA SISQUELLA / ARA	13	1
03/10/14	ENTREVISTA I Julio Dueñas Pdte. As. Vendedores de Prensa: 'LA PRENSA ESCRITA SOBREVIVIRÁ SI SE ESPECIALIZA EN PROXIMIDAD' / DIARI DE TARRAGONA	14	1
03/10/14	GOOGLE PERSISTEIX EN L'ESTRATÈGIA I MANTÉ LA PUGNA AMB ELS DIARIS / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	15	1
03/10/14	RTVE INVERTIRÁ EN 2015 UNOS 10 MILLONES MÁS EN PROGRAMACIÓN / ABC (EDICION NACIONAL)	16	1
03/10/14	LOS REYES PRESIDEN ESTA NOCHE EN ABC LA ENTREGA DE LOS CAVIA / ABC (EDICION NACIONAL)	17	1
03/10/14	MARC MARGINEDAS GUANYA EL 14È PREMI NACIONAL DE COMUNICACIÓ / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	18	1
03/10/14	LA REDACCIÓN DE TV3 CUESTIONA EL SILENCIO SOBRE EL CASO PUJOL / ABC (EDICION CATALUÑA)	19	1
03/10/14	EDUARDO SUÁREZ, PREMIO GARCÍA MÁRQUEZ / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	20	1
03/10/14	CEBRIÁN: "LATINOAMÉRICA DEBE PREPARARSE PARA EL TSUNAMI DIGITAL" / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	21	1
03/10/14	LA XARXA, PREMI NACIONAL DE COMUNICACIÓ DE PROXIMITAT / EL PUNT AVUI	22	1

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
03/10/14	MONTORO NEGA QUE EL PP VULGUI TORNAR A PORTAR LA PUBLICITAT A RTVE / ARA	23	1
03/10/14	EL PERIODISTA ENRIC RIBERA GANA EL PREMIO PERLA DEL PACÍFICO LLEIDA ¿ EL LERIDANO SE HIZO CON EL GALARDÓN DE PERIODISMO TURÍSTICO POR LA REALIZACIÓN DEL REPORTAJE CUENCA DE ECUADOR. / LA MAÑANA DIARIO DE PONENT	24	1
03/10/14	DESCARTEN QUE TORNI LA PUBLICITAT A TVE / EL PUNT AVUI	25	1
03/10/14	LAS CUENTAS NO CUADREN EN RTVE / EL ECONOMISTA	26	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Premi del Col·legi de Periodistes a un pla de comunicació de l'Hospital de Sant Celoni

Sant Celoni

EL 9 NOU

El grup de treball de gabinets de comunicació del Col·legi de Periodistes ha concedit un premi a la campanya de comunicació de l'Hospital de Sant Celoni pel projecte "Tècnica Maash". El jurat ha destacat la difusió que l'hospital va fer de la tècnica pionera en operacions quirúrgiques de pròtesi de maluc que aplica el centre. El premi es lliurarà en un acte a Lleida el 27 d'octubre.

El veredicté destaca que, gràcies a la bona gestió de comunicació, l'Hospital de Sant Celoni es va projectar internacionalment i es va situar com a referent d'una nova tècnica quirúrgica, tot i les reduïdes dimensions del centre. La campanya, encarregada a l'agència Galènica, feia incidència en la rapidesa de la recuperació dels pacients i en la publicació de la tècnica en revistes internacionals.

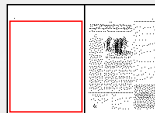

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

IGUALTAT

Catalunya sancionará l'homofòbia

El Parlament aprova la llei de drets LGBT amb el consens de tots els partits excepte el PP i Unió

AURI GARCIA MORERA
BARCELONA

Catalunya serà capdavantera en la lluita contra l'homofòbia. El Parlament va aprovar ahir una llei de drets de les persones LGBT que defineix un règim sancionador inèdit. Segons alguns dels impulsors de la llei, es tracta de la primera llei de tot el món que ho fa. Com ja va passar en l'últim tràmit a la comissió de benestar, la llei va tirar endavant amb el consens de tots els grups excepte el PP i Unió.

Els democristians es van desmarcar de l'esmena a la totalitat dels populars i van votar a favor de la majoria dels articles, però van rebutjar els punts clau. Una àmplia representació del col·lectiu LGBT va celebrar l'aprovació als passadissos del Parlament, i va reclamar que el departament de Benestar Social i Família la desplegui immediatament. La consellera, Neus Munté, es va comprometre a fer-ho.

Infraccions i sancions

Multa i exclusió d'ajuts públics per l'impediment d'accés a un espai

El règim d'infraccions i sancions és l'apartat de la llei més aplaudit per les entitats. L'article 31 defineix infraccions com l'impediment de l'accés d'una persona a un establiment o l'assetjament. L'article 32 estableix sancions per aquestes infraccions, que van des de les multes fins a la prohibició de rebre ajudes públiques. Unió va votar en contra d'aquest punt.

Càrrega de la prova

L'acusat ha d'aportar les proves, però això no s'aplica a les sancions. L'article 26 bis diu que, davant d'una queixa per discriminació, correspon a la part demandada aportar una justificació de la seva actuació que demostrï que no hi ha hagut discriminació. Convergència va subratllar ahir que això està subjecte al que ja estableixen les lleis regulado-

Indignació pel menyspreu de Duran

Josep Antoni Duran i Lleida va ser molt present en el debat. El PP el va citar per donar-li la raó, i altres grups s'hi van referir per mostrar la seva indignació. "Sento ràbia quan algú sembla que negui o menystingui la discriminació que patim", va dir el socialista Miquel Iceta sense anomenar Duran. David Companyon, d'ICV-EUiA, va lamentar que "hi ha qui encara no sap que l'homosexualitat no és una malaltia, però que l'homofòbia sí", i va criticar que Duran parlés de "xiringuitos". David Fernández, de la CUP, va ser encara més contundent: "Xiringuito és el que alguns tenen muntat al Palace".

JORNADA HISTÒRICA PER AL COL·LECTIU

Membres d'entitats de defensa dels drets de les persones LGBT celebrant al Parlament l'aprovació de la llei. Al centre, Eugeni Rodríguez, portaveu del Front d'Alliberament Gai de Catalunya, que va destacar que "per fi s'acaba la impunitat" i que Catalunya "serà el primer país del món que castiga l'homofòbia". PERE VIRGILI

res de procediments i que no s'aplica en les sancions. Tot i això, Unió també hi va votar en contra.

Material escolar

Ensenyament ha de garantir que es té en compte la diversitat. L'article 12 de la llei es basa en el principi de coeducació, i estableix entre altres coses que els materials escolars i el llenguatge que s'hi utilitza han de tenir en compte la diversitat d'orientacions sexuals. El text especifica que el departament d'Ensenyament ha de garantir el desplegament d'aquest article a l'aula. Aquest va ser el tercer punt al qual es va oposar Unió.

Mercat de treball

Els inspectors hauran d'informar de casos de discriminació. En el capítol III, dedicat al mercat de treball, la llei atribueix a la Generalitat la responsabilitat de fer efectiva la no-discriminació, a través de la Inspecció de Treball. En aquest sentit, estableix que es promourà una formació específica dels inspectors en continguts relacionats amb els problemes del col·lectiu LGBT. A més a més, els inspectors hauran d'informar els òrgans competents de casos de discriminació.

Jovenut i gent gran

El Govern ha de donar suport als joves expulsats de casa. L'article 17, sobre l'acció social, diu que les administracions han de posar especial cura en el suport a ado-

Aplicació
La consellera de Benestar promet que desplegarà la llei de manera immediata

lescents i joves LGBT. Han de donar suport, per exemple, als joves que hagin estat expulsats de casa o que s'hagin vist obligats a marxar per situacions de pressió psicològica. La llei també estableix que les residències de gent gran públiques i privades han de fomentar el respecte a la diversitat d'orientacions sexuals.

Continguts dels mitjans

El CAC ha de vetllar perquè mostrin la diversitat d'opcions. Segons l'article 15 de la llei, el Consell Audiovisual de Catalunya (CAC) haurà de vetllar perquè els continguts dels mitjans de comunicació siguin respectuosos amb les persones LGBT, perquè tractin amb normalitat la diversitat d'opcions sexuals i de models de família, i també perquè mostrin aquesta diversitat. L'organisme de l'audiovisual haurà de presentar informes en què reculli els casos en què no sigui així.

Llei integral

El PP i Unió preferien una llei genèrica que una d'específica. En les disposicions addicionals, s'estableix un termini de vuit mesos perquè el Govern trameti al Parlament un projecte de llei de no-discriminació integral, que ja s'està elaborant. El PP i Unió consideraven que una llei genèrica era preferible a una llei específica com l'aprovada ahir. Josep Antoni Duran i Lleida va dir divendres passat que "hi ha col·lectius molt més discriminats i que no mereixen l'atenció del Parlament".

Debat amb emoció i discrepàncies a CiU

Anna Simó

DIPUTADA D'ERC

"Ens posa a l'altura del dret antidiscriminatori europeu. Garanteix drets que teníem sobre paper però no a la pràctica"

Miquel Iceta

DIPUTAT DEL PSC

"Per a mi, per a molts i moltes, té un fort element emocional i personal. És un pas enorme en la defensa dels drets"

Dolors López

DIPUTADA DEL PP

"El problema de la discriminació s'ha de tractar des de la normalitat, no des de l'intervencionisme"

Mercè Jou

DIPUTADA DE CIU

"No estem d'acord amb determinats aspectes d'aquesta normativa i en defensem una d'integral"

Entrevista

Ricard Garcia-Vilanova

Fotoperiodista de guerra

“No vull fer una foto en què no voldria ser-ne el protagonista”

Entrar en la realitat El fotoperiodista retrata amb un objectiu angular les seves imatges, amb la intenció de “captar l'essència” i servir “la història de prop”

Com es va iniciar com a fotògraf en les zones de conflicte?

Va ser una evolució. Vaig començar a treballar en els camps de refugiats i, de mica en mica, vaig entrar en el món de la fotografia de conflicte i fins ara, que m'hi dedico plenament.

S'ha de ser d'una pasta especial per ser corresponsal de guerra?

Cadascú se sent còmode amb el que se sent i és capaç de treballar amb el que treballa. És el que m'interessa, això no vol dir que en el pròxim viatge o en uns mesos o anys canviï i faci altres coses.

S'hi veu de per vida?

Un amic sempre diu que aquesta professió no et deixa, tu la deixes.

Cada vegada és més perillós cobrir conflictes i guerres?

Ara sí. Hi ha hagut un canvi molt significatiu amb la cobertura de les guerres. Si fan el que fan amb els civils, imagina't amb els periodistes. No a tots els països, però ara n'hi ha que són bastant complicats, tot i que això no vol dir que no es pugui cobrir.

El periodista s'ha convertit en una moneda de canvi?

Els periodistes, els turistes, tothom.

Els que són de fora no són més vulnerables pel fet de no conèixer bé l'àrea?

Com a periodista, primer has de conèixer l'àrea, la història i els actors implicats en el conflicte. Al final, el fet que corris una sèrie de perills té una component de mala sort.

Durant el seu segrest...

No, no puc parlar d'això.

Des que va ser alliberat, ha tornat a treballar en zones de guerra?

Sí, he estat a la República Centreafricana i també a Gaza.

Ha viscut la mort d'algun company?

Sí, per descomptat.

Això fa que es replantegi la feina?

Tenim el privilegi d'escollir allò que fem, quan entrem, quan sortim i qui ho passa malament són els civils atrapats i immersos en un conflicte en què no tenen cap oportunitat.

És la nostra decisió i és poc rellevant que ens afecti o no.

Però sou conscients del risc?

Som instruments i hi som per explicar la història, el risc és el nostre problema.

A més, les condicions de fred, calor, gana, por...?

T'adaptes, són les condicions que et trobes allà, però he de dir que com a *freelance* ho tenim més difícil, perquè la cobertura d'una guerra pot oscil·lar entre 350 i 1.000 dòlars diaris i són diners que has d'avançar i potser no recuperars. També t'has d'encarregar de la logística i dels contactes, que si treballes com a *staff* tens altres persones que s'encarreguen.

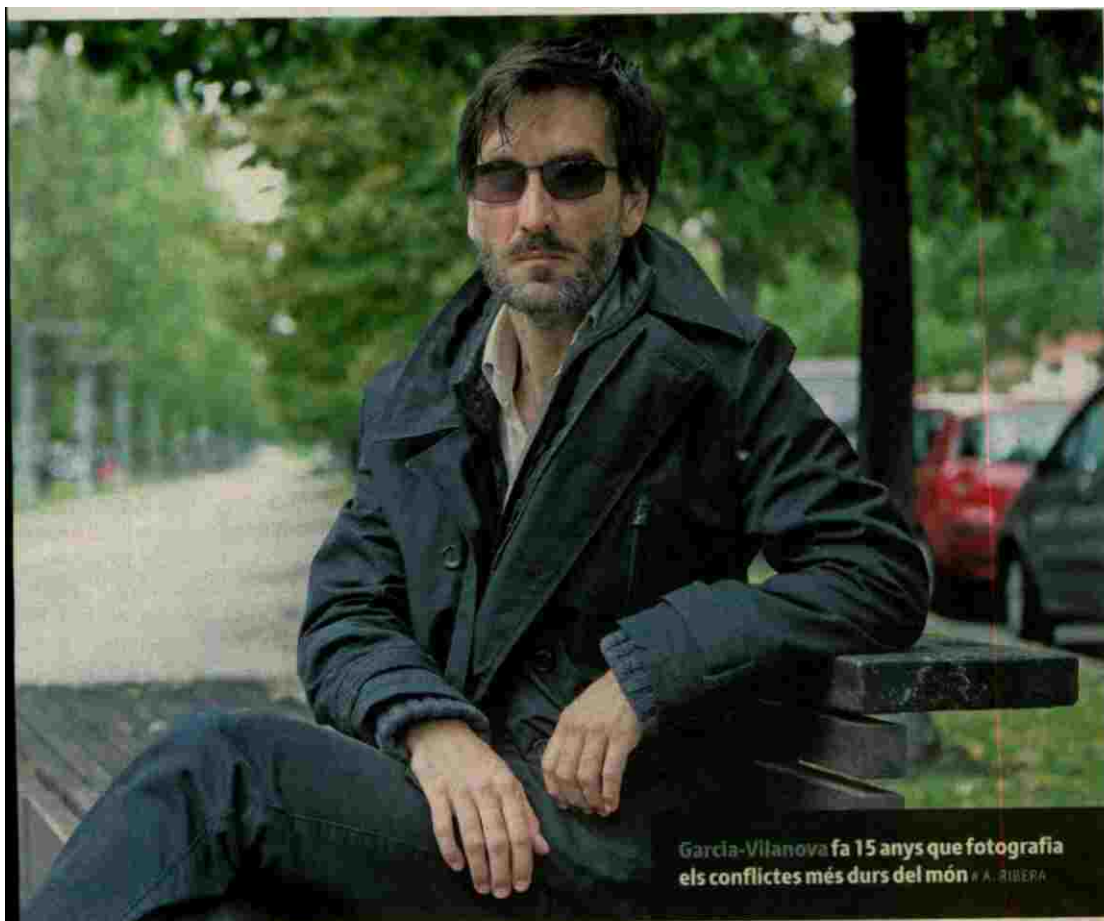
Creu que documentar i fotografiar els conflictes té algun efecte?

És més important fer aquesta feina a través de les ONG que no la repercussió que té a través dels mitjans, perquè tenen poca resposta.

Per a les dones és més complex informar des de països en conflicte?

EN PRIMERA LÍNIA DE FOC

Amb imatges publicades a diaris i revistes de prestigi internacional com 'Life', 'Time', 'The New York Times', 'The Washington Post', 'The Wall Street Journal', 'Le Monde', 'Le Figaro', 'Paris Match', 'The Times', 'Der Spiegel' i diaris de tirada nacional com 'El País', 'El Mundo' i 'La Vanguardia', aquest santcugatenc pertany a l'elit dels fotògrafs de guerra. Després de 15 anys documentant els pitjors conflictes del món, Garcia-Vilanova va fer patir mig món quan va ser segrestat a Turquia pel despietat grup terrorista Estat Islàmic (IS), juntament amb el seu company Javier Espinosa, d'on va ser traslladat a Síria. El captiveri va durar sis mesos i mig.

García-Vilanova fa 15 anys que fotografia els conflictes més durs del món # A. RIBERA

“

“Qui ho passa malament són els civils atrapats i immersos en un conflicte en què no tenen cap oportunitat”

“Des del meu alliberament he estat a la República Centreafricana i també a Gaza”

“Som instruments i hi som per explicar la història, el risc és el nostre problema”

Depenent dels països. Elles tenen accés a llocs que nosaltres no. A l'Afganistan poden accedir a les sales de parts o a les presons de dones, també poden entrar a la vida diària d'una dona.

Què passa amb aquelles zones de conflicte que no surten als mitjans?

Cauen en l'oblit. Ara mateix a Síria estan morint persones i ara cap mitjà està fent-ne ressò, s'està fent ressò d'altres coses que afecten el conflicte de Síria, però no al nombre de siris que moren cada dia i, com això, a la resta dels països.

Quan els periodistes marxen de les zones en guerra, el conflicte s'agreuja més?

Ara mateix els periodistes no tenen un efecte directe i immediat sobre la intervenció d'un conflicte i una prova d'això és que amb les grans matances de Síria, totes es van denunciar i no va passar res.

Alguna vegada s'ha autocensurat? No, mai.

Hi ha imatges més dures de les que

ens arriben aquí?

Evidentment. Hi ha coses duríssimes que no es publicaran mai. Un mateix s'ha de marcar el límit on sap que allò és traspasar l'ètica d'un mateix. Jo m'aplico el mateix pensament: no vull fer una foto en què no voldria ser-ne el protagonista. Tinc el respecte que tindria per mi mateix o per un familiar.

Aviat llança el seu llibre de fotos 'Libya close up'.

Sí, de fet el dia 15 d'octubre fem la presentació a Madrid i el 16, al Col·legi de Periodistes de Barcelona. És un llibre de 160 pàgines amb unes 90 imatges, que recull els onze mesos del conflicte, des del principi fins al final. És una espècie de cronologia. El pròleg és del periodista Jon Lee Anderson i els textos del reporter internacional de *La Vanguardia* Félix Flores.

Com es captura la millor imatge?

Ha d'aportar informació, no t'ha de deixar indiferent i pel que fa a composició, ha de ser capaç de dir-te alguna cosa perquè la recordis. Si reuneix aquestes tres condi-

ons, l'espectador la recordarà per sobre les altres. El gran problema de les imatges és que diàriament en tenim moltes i has d'aconseguir que aquella imatge que vas fer ressalti i es quedi a la memòria.

Quina és la millor foto que ha fet?

Qualsevol que mostri el patiment dels civils i arribi a l'espectador i li plantegi, encara que només sigui per un instant, un moment de reflexió.

Color o blanc i negre?

Les dues coses, el blanc i negre concentra el missatge i el color és més fidel a la realitat.

Sobre el terreny us moveu constantment o teniu un camp base?

Aquesta feina és molt dinàmica, ens anem movent, no hi ha un camp base, et vas movent en funció de les històries.

Quan s'arriba a un lloc en conflicte i es comencen a fer fotos, quina és la reacció de la població?

El més important és dedicar temps al fet que t'acceptin i és molt neces-

sària l'empatia. Com més temps inverteixes, més s'oblidaran que estàs allà i arribarà un punt que t'acceptaran i s'oblidaran i aleshores podràs profunditzar.

Però la majoria de vegades són imatges íntimes i dures alhora.

Sí no volguessin que les fèssim, no ens deixarien; ells saben que estàs fent aquesta feina i ells volen que la facis. A Síria, a diferència d'altres països, és que com no han vist un resultat com el de Líbia, no han acabat d'acceptar els periodistes, han vist que no tenen cap resultat.

El Pulitzer de Bravo i el World Press Photo d'Aranda, prestigia els fotògrafs?

Prestigien, però molts encara no vivim dignament de la fotografia. Abans sí, però ara amb els premis no aconsegueixes feina.

La seva família accepta la seva feina? L'accepten, que ja és molt. //

Mariona Sagales

tedacooi@diaridesantcugat.cat
 @marionasagales

PRIMERA PALABRA

LUIS MARÍA ANSON
de la Real Academia Española

Periodistas omnicompetentes

En el mito de la caverna de Platón, tan inteligentemente desmenuzado por Emilio Lledó, personas encadenadas de espaldas a la luz llegan a creer que las sombras que ven proyectadas sobre la pared son entes que existen. No pocos de nuestros periodistas omnicompetentes, que saben de todo y pontifican sobre todo, no han visto la luz cierta de la información sino las sombras de ella agitadas sobre la pared. Eso está distorsionando de manera muy grave en España la formación de la opinión pública.

La situación límite se agrava más cuando la desinformación solivianta a algunos políticos. Manuel Fraga, por ejemplo, tenía una preparación excepcional. La justicia exige reconocerlo así. Pero creía que lo sabía todo, decidía con suficiencia sobre todo y se equivocaba en demasiadas ocasiones. El político es la autoridad que llama a la competencia. Su victoria en las urnas le permite, para no equivocarse, convocar a quien sabe y decidir después de escuchar al competente. Muchos políticos peor preparados que Fraga acertaron en más ocasiones,

porque llamaron a quien sabía.

El periodista sólidamente formado, libre además de prejuicios y estereotipos, como ha explicado Ronald Steel, se retira prudentemente de opinar cuando se plantean asuntos fuera de su conocimiento. El periodista omnicompetente habla con suficiencia lo mismo de la crisis siria que de los despropósitos de la presidenta argentina, del tenis de Murray, de la pintura de Barceló, de la física cuántica, del cine de Trueba o del bosón de Higgs. Nada escapa a su conocimiento ni a la estupidez de muchas de sus

opiniones. Walter Lipmann, tal vez el mejor columnista de todos los tiempos, huía de las palabras malabares, de las alusiones virtuales a la Historia y de opinar sobre lo que desconocía.

En España hemos creado en los últimos años al periodista omnicompetente que escribe o habla, entre sombras chinescas o platónicas, y que contribuye a deformar las corrientes de opinión pública. No se informa primero y enjuicia después, sino que define ex cátedra y luego adorna su juicio con una información sesgada o voluntarista.

No, no existen los periodistas omnicompetentes. Ni los políticos omnicompetentes. Ni tampoco el ciudadano medio posee capacidad para saberlo todo y por eso la democracia pluralista plena debe tener conciencia de la claridad con la que es necesario plantear las cosas para que el elector pueda acceder al voto con conocimiento de causa. El periodista omnicompetente, el político omnicompetente se lo están poniendo cada vez más difícil. La ignorancia se hace día a día más supina, el desconocimiento más atroz, la osadía más significativa.

Como consecuencia de todo esto, una parte al menos de los periodistas omnicompetentes han impuesto en España no ya el periodismo del rumor y del bulo sino el periodismo de la insidia. Durante la dictadura la información era una serpiente oculta que se deslizaba entre incesantes rumores. La democracia española, a diferencia de la británica, no ha sabido salirse del patio de vecindad ni de la erudición a la violeta y contribuye en grado creciente a deformar a la opinión pública. ●

Z I G Z A G

“ Albert Boadella se cachondeó del Gobierno Rajoy revelando que en España el porno duro paga el 3% del IVA mientras que para asistir a una comedia de Lope de Vega es necesario satisfacer el 21% como alimento de las fauces montóricas. La acracia que preside la actividad cultural hace muy difícil que se produzca una acción coordinada para impedir que el abuso del IVA se prorrogue en el presupuesto del próximo año 2015. Pero habrá que intentarlo. España figura entre las cinco potencias culturales del mundo y unida a Iberoamérica disputa la supremacía a las naciones sajonas. El desprecio olímpico del que hacen gala ciertos dirigentes políticos por las manifestaciones culturales, desde el teatro a la ciencia, es más que un despropósito. Es una descomunal estupidez que emborrona la imagen de España. ”

LA IMAGEN

José Manuel Lara recibe el saludo de los invitados al homenaje que le tributó el mundo editorial en presencia de su esposa; Consuelo García Píriz

Víctor Fernández - Barcelona

La Llotja de Mar, en Barcelona, fue ayer el escenario de uno de los actos más importantes dentro de Liber, la Feria Internacional del Libro que hoy cierra sus puertas. Anoche se entregaron los premios que llevan el nombre del certamen y que concede anualmente la Federación de Gremios Editores de España, quienes quisieron reconocer la trayectoria profesional de José Manuel Lara, presidente del Grupo Planeta, homenajeando su amplia labor dentro del sector. En este sentido, se recordó el inicio de su carrera en 1963, pasando posteriormente a ocupar distintas responsabilidades dentro del grupo editorial que preside desde 2003. Lara dijo «soy un privilegiado porque este premio viene del mundo que amo». A este respecto, aseguró que «ningún otro sitio me da tantas horas de recreo como el libro. Me he divertido mucho». El presidente del Grupo Planeta reconoció que ayer, en un encuentro con el editor de Anagrama, Jorge Herralde, éste le había recordado que en alguna ocasión afirmó que cuando se retirara sería editor de un sello pequeño. «Quiero volver a ser un editor de a pie, de los que aman el libro», apuntó emocionado. También aprovechó su intervención para pedirle al secretario de Estado de Cultura, José María Lassalle, más apoyo al mundo de la edición, porque

El mundo del libro homenajea a *José Manuel Lara*

El editor fue uno de los protagonistas de los Premios Liber que se entregaron anoche

«nos jugamos el futuro del libro». El acto sirvió también para hacer memoria de lo que ha sido la historia de Planeta, un sello nacido en Barcelona en 1949 y que hoy es el primer grupo en su sector en España y América Latina, además de ser el segundo en Francia tras la adquisición de Editis. En la actualidad es también líder en venta directa de grandes obras de consulta y fascículos coleccionables, además de contar con la primera cadena de librerías española, Casa del Libro, y del primer club de lectura en español, Círculo de Lectores. En su intervención, un emocionado José Manuel Lara agradeció a los presentes este reconocimiento por la labor realizada en todos estos

años de dedicación al mundo del libro.

Los editores también premiaron al escritor y académico Antonio Muñoz Molina con el Liber al autor hispanoamericano más destacado, aplaudiendo su papel de defensa y apoyo del libro. El escritor recordó «todo lo que ha hecho Barcelona por mi vida de escritor», apuntando que fue Seix Barral, el sello que lo publicó cuando era «un desconocido». Asimismo, agradeció a José Manuel Lara el «haber mantenido la musculatura industrial del libro». El autor de «Beltenebros» y «El jinete polaco», quien en unas semanas publicará una nueva novela, agradeció la distinción especialmente por venir de la industria que hace

posible la divulgación de la palabra escrita. Igualmente se concedió el Premio Boixareu Ginesta al librero año a la librería Antonio Machado de Madrid, un establecimiento que abrió sus puertas en 1971 y que se convirtió en uno de los referentes culturales de la Movida Madrileña. Liber no olvidó «El tiempo entre costuras» de María Dueñas como la mejor adaptación audiovisual gracias a la serie de televisión emitida por Antena 3 TV. A las Bibliotecas Municipales de Cartagena se las premió como mejor iniciativa de fomento de la lectura en bibliotecas abiertas al público, así como al programa de la Ser «A vivir que son dos días» por su sección dedicada a los libros.

Los galardonados

- **José Manuel Lara:** Homenaje Liber a una trayectoria profesional.
- **Antonio Muñoz Molina:** Autor hispanoamericano más destacado.
- **Librería Antonio Machado:** Premio al librero del año.
- **«El tiempo entre costuras»:** Mejor adaptación audiovisual.
- **Bibliotecas Municipales de Cartagena:** Mejor iniciativa de fomento de la lectura.

‘El convidat’ i Marc Marginedas, Premis Nacionals de comunicació

El jurat atorga una menció d'honor a títol pòstum a Tatiana Sisquella

JOAN CALLARISSA
BARCELONA

El jurat dels Premis Nacionals de comunicació va donar a conèixer ahir al final de la tarda el nom dels professionals i mitjans catalans distingits amb aquests guardons en la seva catzena edició. Reunits ahir mateix al Palau de la Generalitat, els membres del jurat van elegir noms provinents tant del sector privat com públic de la comunicació a Catalunya. Entre els guardonats d'aquest any hi ha els serveis informatius de Catalunya Ràdio, el programa *El convidat*, la pàgina web *Timeout.cat*, el periodista Marc Marginedas, el publicitari Enric Pujadas i les ràdios i televisions agrupades per La Xarxa. A més, el jurat també ha decidit distingir a títol pòstum amb una menció d'honor la periodista Tatiana Sisquella, “per la seva dilatada trajectòria en el panorama mediàtic català”, tal com va comunicar la Generalitat en una nota informativa.

El jurat ha valorat dels serveis informatius de Catalunya Ràdio el seu compromís “històric amb la informació de qualitat a Catalunya”. Del programa de televisió *El convidat*, presentat per Albert Om, el jurat ha destacat que és “un format innovador d'èxit que temporada rere temporada segueix atraient els espectadors catalans i se situa com a líder d'audiència a Catalunya”. Al periodista Marc Marginedas –segrestat a

Síria des del setembre del 2013 fins al març del 2014 – se l'ha guardonat perquè és “representant d'un tipus de periodisme compromès amb el lector i la societat, que no coneix fronteres”.

Com a mitjà d'arrel digital, el jurat ha premiat la web *Timeout.cat*, que considera un “clar exponent de l'aprofitament

del potencial d'internet”, que ha “esdevingut un referent de la informació cultural en català a la xarxa”. A les ràdios i televisions agrupades sota la marca de La Xarxa les ha premiat per “la seva tasca acostant la realitat del territori català a través de la provisió de continguts de qualitat”. El publicitari Enric Pujadas ha sigut reconegut “per la seva llarga trajectòria en el món de la comunicació i la publicitat, que l'han portat a ocupar càrrecs de màxima responsabilitat durant més de 30 anys”.

Com a element especial d'aquesta edició destaca la menció d'honor a títol pòstum que s'ha dedicat a la periodista Tatiana Sisquella, traspasada el febrer d'aquest any. El jurat recorda que “Sisquella s'ha convertit en un dels referents periodístics més estimats pels catalans després d'una dilatada carrera que l'ha portada a col·laborar amb els principals mitjans de comunicació de Catalunya”. Els premis es van crear l'any 1999 amb motiu dels 75 anys del naixement de la primera emissió regular de ràdio a Catalunya. Els guardons es donaran el 22 d'octubre.

01. Albert Om amb el científic Joan Massagué al programa *El convidat*. TVC
02. Tatiana Sisquella en una imatge als estudis de Catalunya Ràdio. PERE TORDERA
03. El corresponsal de guerra Marc Marginedas. EFE

(Universo de papel) ENTREVISTA | Julio Dueñas Pdte. As. Vendedores de Prensa

‘La prensa escrita sobrevivirá si se especializa en proximidad’

J.CABRÉ

Julio Dueñas –jubilado– sigue velando por el kiosko de la Plaça Imperial Tàrraco, que a día de hoy llevan su hijo y su sobrina. Lo montaron sus padres hace más de 40 años, cuando la plaza era el extrarradio de la ciudad.

- **Presidente de los kioskeros.**

- Así es. El anterior cerró el negocio y me tocó a mí. No había muchos candidatos.

- **¿Cuántos kioscos quedan en Tarragona ciudad? ¿Y en la provincia?**

- Aquí, tres. En la provincia, 77. Hemos sido bastantes más socios, pero han ido cerrando.

- **¿Jubilaciones, crisis...?**

- Un poco de todo, pero las dificultades económicas han hecho mucho daño al sector.

- **¿Qué ha ocurrido?**

- El tema Internet ha revolucionado la forma de lectura. La gente cada vez lee menos en soporte papel. A ello, súmale la irrupción de los gratuitos y no nos dejemos la crisis, que ha afectado a todo el mundo.

- **Un panorama desalentador para este mundo.**

- Piense, por ejemplo, que no sólo han cerrado los kioscos por las dificultades económicas. Clientes de toda la vida han dejado de venir porque han bajado la persiana de sus trabajos.

Las instituciones deberían promover el hábito de lectura como pasa en otros países

- **¿Qué hacemos entonces?**

- Creo que se debería promocionar los hábitos de lectura en papel como ocurre en otros países. Las instituciones deberían implicarse más en este aspecto.

- **¿Sobrevivirá la prensa escrita a pesar de las dificultades?**

- La prensa escrita tiene su propio espacio y convivirá con Internet. Pero debe reorientarse a la especialización.

- **Explíquese.**

- Por una parte, enfoques muy locales, noticias de proximidad; y por otro, temáticas muy concretas y opinión.

- **¿Y los kioscos?**

- Está claro que hoy por hoy ninguno puede sobrevivir sólo con la venta de papel. Debe haber otro género que permita

Julio Dueñas lleva 15 años como presidente de la Asociación de Vendedores de Prensa de Tarragona y Provincia. FOTO: LLUÍS MILIÁN

que el negocio tenga cierta viabilidad y que atraiga al cliente al kiosko.

- **¿Cómo se seduce al cliente?**

- Debe haber un relevo generacional. Por cada joven que compra un diario, hay diez que no lo hacen. Y los clientes tradicionales van desapareciendo.

- **¿Ve alguna solución?**

- Mucha gente ha empezado gracias a promociones. Incluso he visto comprar un periódico y tirarlo al instante. Sólo quedarse con los regalos.

- **¿Triste, verdad?**

- Lo es, pero el incremento de ventas va con las promociones.

Google persisteix en l'estratègia i manté la pugna amb els diaris

El cercador respon a la pressió dels mitjans alemanys enllaçant només el titular de les notícies i eliminant-ne el text

SALVADOR ENGUIX

Google Alemanya ha decidit *castigar* els editors de mitjans d'aquest país que li exigien compensacions per vulnerar els drets d'autor dels seus continguts. I per això ha optat per, a partir del 9 d'octubre, enllaçar només els titulars sense que es visualitzin els textos de les notícies, ni les fotos ni altres continguts associats, com poden ser els vídeos. D'aquesta manera, Google pretén aconseguir que hi hagi menys trànsit de lectura cap aquests mateixos mitjans per perjudicar-los.

El director general de Google Alemanya, Philipp Justus, va informar d'aquesta mesura en el blog de la companyia en resposta a la decisió de les editores d'aquests mitjans, entre els quals es troba el diari *Bild*, el més llegit d'Europa, de demanar la companyia apel·lant a la llei que protegeix els drets d'autor. "Amb aquesta demanda de fons, deixarem de mostrar *snippets* (les primeres línies dels articles) i *thumbnails* (petites imatges) de continguts digitals com *Bild.de*, *Bunte.de* o *Hoer-*

FABIAN BIMMER / REUTERS

Portada del diari alemany Bild, un dels afectats per Google

zu.de", assenyala Justus, que explica que Google vol evitar "la inseguretat jurídica actual".

En total es tracta d'uns 170 webs de diaris, vint televisions i 59 ràdios, que han decidit defensar els seus drets davant Google units en VG Media. "Lamentem aquest pas jurídic, però cada editorial pot decidir per si mateixa si vol que els seus contin-

guts apareguin en el nostre servei i com", assenyala Justus, que va explicar que tots els mitjans continuaran accessibles a través del cercador.

Justus va assegurar que lamenta prendre aquesta decisió i subratlla el paper de Google a favor dels mitjans, als quals ajuda a "ampliar la comunitat de lectors i a guanyar diners".

Segons les seves xifres, cada mes aquest cercador facilita 500.000 accessos a pàgines de notícies alemanyes i cadascun d'aquests clics pot tenir un valor d'entre 12 i 16 cèntims, segons estimacions de les editores de diaris dels Estats Units.

Segons l'opinió de Justus, per aquest motiu al voltant de 5.000 pàgines de notícies germaniques –entre les quals hi ha les d'importants mitjans com

Els editors exigeixen que el cercador els compensi per difondre els seus continguts de franc

Der Spiegel, *Frankfurter Allgemeine Zeitung* o *Süddeutsche Zeitung*– han decidit que els seus continguts continuïn sent accessibles a través de Google. Entre les editores unides en VG Media hi ha grans grups com Axel Springer, Burda o Funke, que han criticat la decisió de Google coneguda avui i l'han titllat de "xantatge" perquè discrimina els mitjans que intenten defensar els seus drets.

Recentment, Robert Murdoch, propietari de News Corp, va enviar una carta a la UE en la qual denunciava que Google discrimina en benefici propi i va acusar el cercador de voler "esclafar la competència".●

RTVE invertirá en 2015 unos 10 millones más en programación

► Las telecos aportarán 191,73 millones, lejos de los 400 ingresados en 2009 por publicidad

L. L. CARO
MADRID

Los ingresos de 191,73 millones que RTVE registrará en 2015 a través de la tasa que pagan las operadoras de telecomunicaciones y las televisiones privadas no alcanzarán ni la mitad de los 400 millones que el Ente facturó el último año que emitió publicidad, en 2009. Y eso que esas aportaciones crecen entre 30 y 40 millones con respecto a este ejercicio, sobre todo debido al incremento del 17% de las liquidaciones provenientes de las «telecos» tras movimientos en el sector, como la adquisición de Ono por Vodafone y la integración de otras compañías. Son los datos que ofreció ayer el director general corporativo de RTVE, Enrique Alejo, ante la Comisión de Presupuestos del Congreso, en la que fue criticado por el hundimiento financiero del Ente por parte del PSOE, cuyo último Gobierno decidió la eliminación de los anuncios de la radiotelevisión pública, lo que acabó lastrando sus cuentas.

Alejo —que figuran en las quinielas para convertirse en próximo presidente de RTVE— compareció horas después de que el ministro de Hacienda, Cristóbal Montoro, descartara la vuel-

Alejo, director corporativo, suena como sucesor de González-Echenique EFE

ta a la publicidad de RTVE, aunque aseguró que habrá financiación «complementaria» para garantizar su condición de servicio público.

En su intervención, precisó que la Corporación plantea este año unos gastos de explotación de 948 millones, equilibrados con unos ingresos de igual cuantía. En el primer capítulo destaca el gasto en programación de 279,77 millones de euros, que en «términos efectivos superan a los de 2014, que fueron 300, pero con 30 millones dedicados en exclusiva a los Juegos de Invierno de Sochi.

A personal se destinarán 371 millo-

nes de euros, 9 más que este año, debido en parte a «deslizamientos en antigüedad y saltos de nivel» que se arrastran de ejercicios anteriores.

En cuanto a las inversiones, durante el ejercicio 2015 la corporación prevé un volumen de 37,5 millones de euros, básicamente para reformas en Torrespaña y Prado del Rey y en centros territoriales.

El portavoz socialista en la Comisión de Control de RTVE, Juan Luis Gordo, alertó de que si este ejercicio se cierra con un déficit de 134 millones y el próximo con otros 100 «se estará en causa de disolución».

Los galardonados

FRANCISCO VÁZQUEZ
PREMIO CAVIA

BARTOLOMÉ MITRE
PREMIO LUCA DE TENA

OLMO CALVO
PREMIO MINGOTE

Los Reyes presiden esta noche en ABC la entrega de los Cavia

► Francisco Vázquez, Bartolomé Mitre y Olmo Calvo recibirán los galardones

ALMUDENA MARTÍNEZ-FORNÉS
MADRID

Don Felipe y Doña Letizia presidirán esta noche, por primera vez como Reyes, la Cena de los Cavia, que es como se conoce a la ceremonia de entrega de los premios periodísticos más veteranos y reconocidos del mundo en lengua española. Cuando el fundador de ABC, Torcuato Luca de Tena, creó en 1922 los premios Mariano de Cavia (periodista al que admiraba, pero que nunca escribió en ABC), su deseo era que estos galardones se convirtieran en «un título de nobleza periodística». Siguiendo con la metáfora, los galardones de esta noche serán los primeros «títulos» que entregue Felipe VI, aunque cuando era Príncipe de Asturias ya «ennobleció» a dos generaciones de Cavia, en solitario, y a otras tres acompañado por Doña Letizia.

Los premios que los Reyes entrega-

rán esta noche reconocen a tres hombres con perfiles muy distintos, pero los tres hacen referencia a problemas de plena actualidad: la unidad de España en plena ofensiva separatista, la defensa de la libertad de expresión frente al acoso del Gobierno argentino y la denuncia del sufrimiento generado por la crisis económica en España. Francisco Vázquez (La Coruña, 1946), exalcalde de La Coruña y exembajador en la Santa Sede, recibirá el Cavia por la Tercera que publicó en este periódico el 17 de noviembre de 2013 bajo el título «España». Con el Luca de Tena, que reconoce una trayectoria periodística, ha sido galardonado Bartolomé Mitre (Buenos Aires, 1940), director del diario argentino «La Nación» desde 1982 y que ha mantenido su independencia frente al acoso del Gobierno de Fernández de Kirchner. El premio Mingote lo recibirá el fotógrafo Olmo Calvo (Santander, 1982) por su fotografía «Desahucio», tomada en diciembre de 2011 en un piso de protección oficial de Getafe, en el momento en el que se comunicó a una anciana enferma y a su hija que tenían que abandonar su vivienda. La fotografía fue publicada en la revista de la FAPE.

Marc Marginedas guanya el 14è Premi Nacional de Comunicació

► El guardó reconeix la tasca de l'enviat d'EL PERIÓDICO a zones de conflicte

EL PERIÓDICO
BARCELONA

El periodista d'EL PERIÓDICO Marc Marginedas ha estat guardonat amb el Premi Nacional de Comunicació, amb què la Generalitat reconeix les aportacions més importants en les diferents disciplines comunicatives. Marginedas, de 47 anys, ha estat guardonat en la categoria de premsa per la seva dilatada trajectòria professional com a corresponsal a l'estranger i enviat especial a zones de conflicte.

Marginedas havia estat proposat en la seva categoria per ser representant d'un tipus de periodisme compromès amb el lector i la societat, que no coneix fronteres. «Em sento molt honorat per rebre aquest premi, que en realitat es mereixen les veritables víctimes de la guerra de Síria: els 200.000 morts i els nou mili-

► El jurat realça el compromís del reporter amb el lector i amb la societat

ons de refugiats i desplaçats», va afirmar ahir al conèixer la concessió del guardó.

El jurat de la 14a edició dels Premis Nacionals de Comunicació també va guardonar ahir els Serveis Informatius de Catalunya Ràdio, en la categoria de ràdio; el programa *El convidat*, que presenta Albert Om a TV-3 (televisió); Timeout.cat (mitjà digital); Enric Pujadas (publicitat), i les ràdios i televisions reunides a La Xarxa, en la categoria de comunicació de proximitat.

El jurat també va considerar oportú atorgar una Menció d'Honor a títol pòstum a la periodista Tatiana Sisquella, per la seva dilatada trajectòria en el panorama mediàtic català. L'entrega dels premis se celebrarà en un acte al Palau de la Generalitat el dia 22.

Marginedas va iniciar la seva trajectòria professional el 1995 com a

►► Marc Marginedas.

corresponsal a Algèria, on durant tres anys va cobrir el sagnant conflicte civil d'aquell país. El 1998 va assumir la corresponsalia a Rússia i, des del 2002, després de tornar a Barcelona, és l'enviat especial a zones de conflicte. El 2012 va publicar el llibre *Periodismo en el campo de batalla*, en què recorre la seva trajectòria.

SEGRESTAT A SÍRIA // El 4 de setembre del 2013, Marginedas –desplaçat a Síria per informar sobre la guerra civil en aquell país– va ser segrestat per l'Estat Islàmic, que el va retenir sis mesos. Va ser alliberat el 2 de març. Setmanes més tard, el periodista d'*El Mundo* Javier Espinosa i el fotògraf freelance Ricard Garcia Vilanova, que també havien estat segrestats, van recuperar la seva llibertat.

En la seva feina, Marginedas sempre ha destacat pel fet de prestar especial atenció a les víctimes civils dels conflictes i per denunciar els abusos de governs i grups armats. Tot això l'ha fet mereixedor de nombrosos premis, entre ells el Reporters del Món, el Vázquez Montalbán de Periodisme i el prestigiós Cirilo Rodríguez. ■

TV3, en el punto de mira

El Consejo Profesional criticó la poca cobertura del «caso Pujol», en concreto de su comparecencia en el Parlamento catalán

La redacción de TV3 cuestiona el silencio sobre el caso Pujol

- El Consejo Profesional critica la «sobredimensión» que se da al 9-N

A. GUBERN
BARCELONA

El criterio informativo de la televisión pública catalana TV3 levanta ampollas en el seno mismo de la redacción. Después de las quejas por el tratamiento informativo excesivo con motivo de la Diada realizadas por la sección sindical del Sindicato de Periodistas de Cataluña (SPC), el Consejo Profesional emitió ayer una nota cuestionando la escasa cobertura de TV3 del caso Pujol.

El Consejo Profesional reclamó en este sentido a la dirección de TV3 «que actúe con criterios periodísticos a la hora de hacer programas especiales», cuestionando que «la primera vez que (Pujol) daba explicaciones públicas en sede parlamentaria solo se hiciese una retransmisión de la comparecencia por el 3/24 (canal informativo) y un especial a las once de la noche». En contraste, el Consejo Profesional considera que la cobertura que se hizo de la firma del decreto de convocatoria de la consulta, así como de las manifestaciones cuando se conoció el fallo del TC suspendiendo el 9N, estaba «sobredimensionada».

Interés general

En este sentido, y apelando al interés general que la dirección de la cadena arguye para estos despliegues, desde la redacción de TV3 se reclama que se use este criterio en todos los casos. «Una mayoría social quie-

re votar (el 9N), y también una mayoría social quiere la verdad sobre el caso Pujol».

Las quejas de la redacción sobre este caso se suman al malestar que se produjo a raíz de la cobertura de la Diada, donde TV3, como denunció el SPC, actuó como agente movilizador.

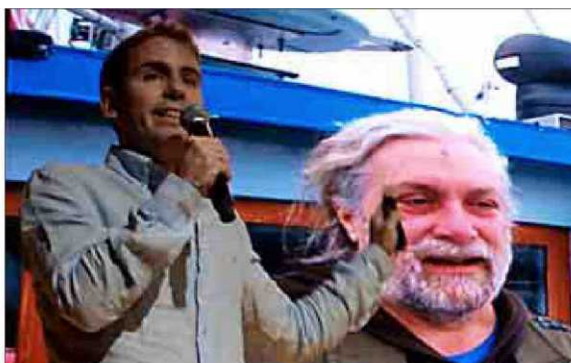
Periodismo / Reportaje publicado en EL MUNDO

Eduardo Suárez, premio García Márquez

MANUEL JABOIS / Medellín
Enviado especial

Fue el primero en recibir el galardón, en escuchar su nombre como premiado con el reconocimiento periodístico más importante de Iberoamérica. Liberado de la solemnidad del acto celebrado en Plaza Mayor de Medellín, con el presidente colombiano Juan Manuel Santos encabezando las autoridades y el consejo rector de la Fundación García Márquez custodiando el legado moral del Nobel, Eduardo Suárez (León, 1979) con-

fesaba minutos después estar en una nube. El trabajo del periodista, un reportaje exhaustivo sobre los 25 años del desastre ecológico del Exxon Valdez publicado en el diario EL MUNDO, mereció el premio García Márquez en categoría de Texto, un territorio al que había llegado como finalista junto al argentino Bruno Larocca, que firmó El caso del Doctor Favaro, publicado en *Gatopardo*, y la colombiana Alexandra Samper con El secuestro de la Chiva, que publicó *El Malpensante*.

El reportero Eduardo Suárez explica su trabajo periodístico. / ANTONIO RUBIO

Ganó Suárez, y el jurado lo justificó hablando del mérito de que un conflicto ambiental producido hace 25 años, y que suele ser un asunto narrativamente árido, consiga hacerse atractivo. «Lo logra con un re-

lato sobrio que jamás sacrifica lo periodístico en aras de lo literario. El texto ofrece dos posibilidades de lecturas complementarias muy interesantes: cada capítulo suelto es una crónica que va a al detalle en

primer plano, y todos los capítulos juntos son un reportaje que muestran desde lo macro un problema social de gran magnitud».

Suárez y EL MUNDO fueron los únicos representantes españoles en las candidaturas de los premios García Márquez. El periódico también estuvo presente por su labor de reportismo contra la corrupción con la intervención de Antonio Rubio, director del Máster de Investigación, cuyos trabajos se quedaron a las puertas de los premios, valorados en 15.000 dólares. Marcela Turati y Javier Darío Restrepo fueron premiados por su trayectoria en la categoría de Excelencia. El reconocimiento en la categoría de Imagen se lo llevaron Manolo Sarmiento y Lisandra Rivera, en Cobertura fue para César Batiz y en Innovación para Radio Ambulante.

Cebrián: "Latinoamérica debe prepararse para el tsunami digital"

R. MUÑOZ, Madrid

El presidente ejecutivo de PRISA y presidente de EL PAÍS, Juan Luis Cebrián, señaló ayer que "Latinoamérica debe prepararse para el tsunami digital" que ya ha azotado a Europa y a Estados Unidos cambiando radicalmente el panorama de los medios de comunicación y la industria cultural, tanto en sus modelos de negocio como en su relación con los usuarios.

Cebrián indicó que mientras en Europa y en Estados Unidos los medios y, en particular los diarios y el mundo editorial, han sufrido una crisis severa por la irrupción de los medios online,

en la mayoría de los países de Latinoamérica no se ha dado ese proceso e incluso se está viviendo un auge de publicidad. Pero se mostró convencido de que ese fenómeno se reproducirá en breve en la región y que los medios latinoamericanos deben afrontar esa revolución digital como una oportunidad y no como un problema.

"No caigan en el espejismo de que no van a sufrir lo mismo que hemos pasado aquí. Y es que las nuevas tecnologías van a cambiar fundamentalmente el espectro de los medios de comunicación y eso va a afectar no solo a su negocio sino a la vertebración de las opiniones

públicas y a cómo va a funcionar la democracia en el futuro", indicó durante su intervención en la 25ª Asamblea Plenaria del Consejo Empresarial de América Latina (CEAL), que se celebra esta semana en Madrid.

El presidente ejecutivo de PRISA, grupo editor de EL PAÍS, también analizó el fenómeno del Estado Islámico y lo atribuyó al fracaso del movimiento de la *primavera árabe* que comenzó en Egipto y generó un espejismo que llevó a hacer creer que se podían establecer democracias en los países del norte de África y Oriente Próximo. "Ninguno de esos países, salvo Túnez, se ha salvado del desastre", señaló.

Juan Luis Cebrián, presidente ejecutivo de PRISA, ayer en el CEAL. / L. S.

La Xarxa, premi nacional de comunicació de proximitat

■ Guardons també per als informatius de Catalunya Ràdio, 'El convidat' i menció d'honor a Tatiana Sisquella

Redacció BARCELONA

El jurat dels XIV Premis Nacionals de Comunicació, reunit ahir al Palau de la Generalitat, va decidir guardonar les ràdios i televisions de proximitat aplegades a La Xarxa en la categoria de comunicació de proximitat "per la tasca que fan per acostar la realitat del territori català a través de la provisió de continguts de qualitat".

Pel que fa a la categoria de ràdio, el jurat va valorar els serveis informatius de Catalunya Ràdio pel seu "compromís històric amb la informació de qualitat a Catalunya i també el rigor i la pluralitat mostrats durant més de 30 anys d'activitat".

En la categoria de televisió, es va reconèixer *El convidat*, que fa una setmana va estrenar la cinquena temporada a TV3. El jurat va destacar del programa d'Albert Om el "format innovador d'èxit".

En la categoria de premsa, el periodista Marc Marginedas va ser el guardonat per haver estat representant d'un "tipus de periodisme compromès amb el lector i la societat". La web Timeout.cat també va ser premiada perquè és un "clar exponent de l'aprofitament del potencial d'internet per buscar nous mecanismes d'interacció amb el lector". Enric Pujadas, que ha ocupat càrrecs de responsabilitat durant més de 30 anys a l'agència Ogilvy & Mathers, va ser premiat en la categoria de publicitat. Finalment, el jurat va voler reconèixer amb una menció d'honor a títol pòstum la periodista Tatiana Sisquella, traspasada aquest any. El jurat va destacar la figura de Sisquella com un dels "referents periodístics més estimats pels catalans".

El lliurament dels premis tindrà lloc en un acte al Palau de la Generalitat el 22 d'octubre. ■

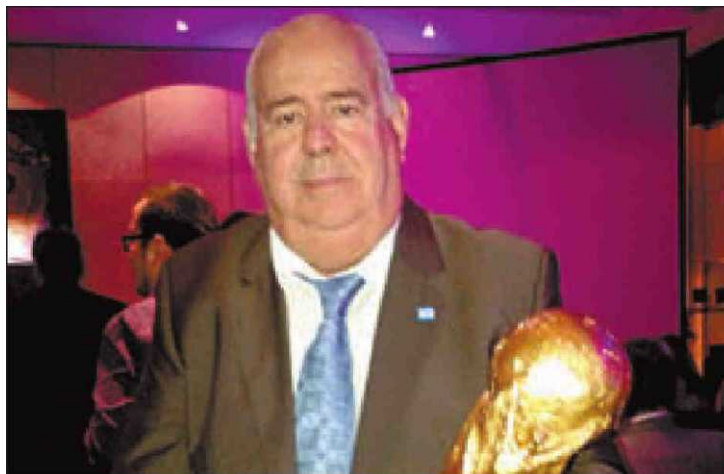
Montoro nega que el PP vulgui tornar a portar la publicitat a RTVE

Cristóbal Montoro, ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, va comparèixer dimarts davant el Senat i dijous va parlar sobre la corporació pública espanyola a la Cadena SER. Montoro va reafirmar que ni tan sols s'està tenint en consideració una hipotètica tornada de la publicitat a RTVE per alleujar els problemes econòmics de l'ens. "Estem treballant en altres procediments per aportar un finançament públic destinat a emfatitzar el caràcter de servei públic de la corporació", va explicar Montoro.

Montoro es va pronunciar així després de la polèmica per la dimissió del president de RTVE, Leopoldo González-Echenique, que va marxar quan Hisenda es va negar a aportar els 130 milions extra que reclamava el ja ex-president. "Estem buscant un altre tipus de finançament complementari" i "estem estudiant noves aportacions perquè els serveis públics de comunicació facin el que no fan els privats", van ser les poc explícites aportacions del titular d'Hisenda, que no va especificar com es faria front al deute de l'ens. Tot i la inconcreció, Montoro ha volgut deixar clar que no volen tancar RTVE. "Vull transmetre una total tranquil·litat sobre el present i el futur de la corporació", remarcava. —

Montoro, ministre d'Hisenda i Administracions Públiques. EFE

PILAR RIUS

El periodista Enric Ribera gana el premio Perla del Pacífico

LLEIDA • El leridano se hizo con el galardón de periodismo turístico por la realización del reportaje *Cuenca de Ecuador*.

Descarten que torni la publicitat a TVE

Redacció
MADRID

El ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, va descartar el retorn de la publicitat a TVE, si bé va avançar que la corporació disposarà de finançament "complementari" a la xifra de 292,74 milions d'euros que està prevista en el pressupost general de l'Estat. El govern espa-

nyol ha congelat el pressupost a RTVE. En una entrevista a la SER, Montoro va dir que "és un finançament complementari que anirà destinat a una activitat perquè els serveis públics facin el que no fan els privats." Va assenyalar que una d'aquestes activitats a les quals anirà destinat aquest nou pressupost és la de "potenciar els esports de base". ■

Las cuentas no cuadran en RTVE

El difícil estado de las cuentas que ha dejado el ya expresidente de RTVE, Leopoldo González-Echenique, no deja lugar a dudas. Resulta totalmente necesario buscar soluciones alternativas para que el ente público consiga salir adelante y que se disminuya también el peso que los contribuyentes soportan por culpa de la corporación. Por ello, el ministro de Hacienda, Cristóbal Montoro, está trabajando en la búsqueda de nuevas fórmulas de financiación complementarias para garantizar la viabilidad económica de RTVE. Un remedio acertado, pero que debe ir acompañado por una disminución de los gastos de la entidad, que en los últimos años se han visto disparados por la mala gestión, y hacerla más competitiva.

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
03/10/14	Premis Nacionals de Comunicació.Catalunya Ràdio premiada / Catalunya Radio	30	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
03/10/14	Sense becaris no hi ha periodisme / Media.cat - Observatori crític dels mitjans	32	2
03/10/14	Los mexicanos ya no aguantan más / Periodistas en Español	34	2

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Premis Nacionals de Comunicació.Catalunya Ràdio premiada

Viernes, 3 de octubre de 2014

03/10/2014 Catalunya Ràdio premiada Els Premis Nacionals de Comunicació han guardonat els Serveis Informatius de Catalunya Ràdio pel seu compromís històric amb la informació de qualitat a Catalunya. També han atorgat una Menció d'Honor a títol pòstum a la periodista Tatiana Sisquella. Els Serveis Informatius de Catalunya Ràdio Premis Nacional de Comunicació 2014 El jurat atorga una Menció d'Honor a títol pòstum a la periodista Tatiana Sisquella La XIV edició dels Premis Nacionals de Comunicació ha guardonat els Serveis Informatius de Catalunya Ràdio, en la categoria de ràdio. També reconeix amb una Menció d'Honor a títol pòstum Tatiana Sisquella, després d'una dilatada trajectòria en els principals mitjans de comunicació catalans. El jurat de la catorzena edició dels Premis Nacionals de Comunicació, reunit avui al Palau de la Generalitat, ha decidit guardonar els Serveis Informatius de Catalunya Ràdio pel seu compromís històric amb la informació de qualitat a Catalunya, com també pel rigor i la pluralitat mostrats durant més de 30 anys d'activitat. "A tot hora, a tot arreu" és el lema dels Serveis Informatius de la ràdio nacional de Catalunya, amb periodistes que són els ulls dels oients i expliquen tot el que passa des d'una perspectiva catalana amb el rigor, la veracitat, la pluralitat i la immediatesa que els caracteritza. El jurat també ha considerat oportú en l'edició d'enguany atorgar una Menció d'Honor a títol pòstum a la periodista Tatiana Sisquella, un dels referents periodístics més estimats després d'una dilatada carrera en el panorama mediàtic català. Sisquella havia dirigit i presentat a Catalunya Ràdio els programes "El suplement" i "La tribu de Catalunya Ràdio" i a TV3, "Sexes en guerra", "Passat particular" i "Summa positiva". El lliurament dels premis tindrà lloc el 22 d'octubre en un acte al Palau de la Generalitat. Els Premis Nacionals de Comunicació van ser creats l'any 1999 amb motiu dels 75 anys del naixement de la primera emissió regular de ràdio a Catalunya. L'objectiu dels guardons és reconèixer les aportacions més rellevants en el camp de la comunicació a Catalunya, tant si han estat realitzades per professionals com per qualsevol entitat pública o privada. El jurat està format pel president del Consell Audiovisual de Catalunya, Roger Loppacher; la cap de Premsa i Comunicació de la Diputació de Barcelona, Mònica Fulquet; el degà del Col·legi de Publicitaris i Relacions Públiques de Catalunya, Ton del Pozo; l'exdegà del Col·legi de Periodistes de Catalunya Josep Maria Martí; la membre del Comitè Executiu de la Federació d'Associacions d'Editors de Premsa, Revistes i Mitjans Digitals en Català Helena Solà, i el professor de la Facultat de Comunicació Blanquerna de la URL Josep Lluís Micó. Sant Joan Despí, 2 d'octubre del 2014 Premsa CCMA

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Sense becaris no hi ha periodisme

Viernes, 3 de octubre de 2014

Aquesta setmana hem conegut que una inspecció del Ministeri de Treball ha detectat a la Cadena Ser becaris vitalicis, és a dir, persones que porten més d'un any fent jornades pròpies de treballadors de plantilla, però cobrant com estudiants. Els investigadors han fet triar Prisa: o els regularitzava o els feia fora; i l'empresa, que fa un any va ser sancionada per explotar els becaris del Màster UAM-El País, sha decantat per la segona opció. 80 persones han hagut d'abandonar lemissora, segons PR Noticias. La seva marxa obligada ha generat, segons el mateix digital, un terratrèmol de grans proporcions a lemissora, perquè els periodistes contractats han hagut d'assumir la feina dels falsos becaris, sumada a la seva ja elevada càrrega de treball i obligant la plantilla a multiplicar les seves funcions cobrint llocs que ara no seran substituïts. Davant d'això, diverses reflexions: · La notícia enfoca els fets des del punt de vista de les conseqüències que tenen sobre la plantilla estable de lemissora, no sobre els propis becaris i becàries. Estem parlant de 80 persones que tenien una feina i shan quedat al carrer. Si tenien un contracte de becari era perquè no tenien cap més opció que aquesta per treballar al mitjà, no pas perquè estiguessin en període de pràctiques. I encara que fossin becaris reals, segueixen sent ells i elles les principals víctimes de tot plegat. · El problema dels falsos becaris és, com el dels falsos autònoms, una epidèmia als mitjans de comunicació i una arma de doble fil. No només estableix diferències importants de sou i condicions laborals entre persones que fan la mateixa feina, sinó que pot crear recels entre els contractats estables, per por que una millora de la situació dels precaris amenaci el seu lloc de feina o suposi empitjorar les seves pròpies condicions per igualar les de tots els treballadors. · Val la pena parlar també dels becaris autèntics, els i les estudiants en pràctiques, que estan acabant la carrera, sovint ja amb una mica d'experiència acumulada a mitjans locals i amb una empena i unes ganes de treballar que els traspuen per tots els porus. Quants de nosaltres hem fet pràctiques no remunerades als mitjans? I el pitjor és que els mitjans públics eren els primers almenys a la meua època- a no pagar ni un duro. Dacord que es tracta d'una etapa de formació i que un becari sortit de la carrera no treballa igual que un periodista experimentat, però en algun despatx els hauria de caure la cara de vergonya per tenir desenes de joves fent hores a TV3 i a Catalunya Ràdio sense ni tan sols pagar-los la T-10 que han de comprar per arribar-hi. · El més dur de ser becari no és la situació de quan ho estàs fent, sinó el perquè ho fas. A banda d'aprendre tot el que pots, fer de becari serveix per obrir-se una petita escletxa en un mitjà i mirar de treballar-hi després, en aquest món on l'important és que et coneguin, per molts currículums que enviïs i molts perfils a LinkedIn que actualitzis. En un context en què contractar algú en un mitjà ja és tota una excepció i en què les oposicions i les places fixes són prehistòria, el problema és que sovint aquesta recompensa no arriba, i si ho fa, és de forma enverinada. A alguns, com als de la Ser, allargant-los el contracte de pràctiques fins a l'extenuació. A daltres, els queda aspirar a les col·laboracions puntuals o a les substitucions destiu. Precarietat a la carta: anys seguits sense

vacances, deixant penjada la feina d'hivern per enllaçar amb la destiu; malabarismes entre diverses feines per estar disponible quan et truquin; haver de triar entre dedicar-se el periodisme i tenir uns ingressos mínimament dignes. · Per desgràcia, la precarietat en el periodisme no és patrimoni exclusiu dels becaris i les becàries, però aquest col·lectiu és la baula més fràgil de la cadena: sense consciència de grup, amb una experiència curta o nul·la com a treballadors, sense afiliació als sindicats professionals, preferint aguantar uns mesos de forma precària abans que posar en risc el futur. Trenquem, doncs, una llança a favor dels becaris i les becàries que donen el millor de si mateixos malgrat les circumstàncies adverses: els reals, els falsos, els que no cobren res, els que reben una paga simbòlica. I quan aconseguim una feina estable com a periodistes, quan el nostre contracte deixi de ser una beca, tinguem memòria del que vam ser pensant en els que vénen darrere.

Los mexicanos ya no aguantan más

Viernes, 3 de octubre de 2014

El 2 de octubre se conmemora en todo el mundo el Día Internacional de la No Violencia, designado por Naciones Unidas como tal en referencia al natalicio de Mahatma Gandhi, un hombre con un aporte histórico sumamente significativo a la cultura de paz. Pero México no puede celebrarlo, porque enfrenta una crisis de derechos humanos manifiesta en la inestimable cifra de desapariciones, ejecuciones extrajudiciales, homicidios; en la persistencia de la tortura y otros tratos inhumanos y crueles; en las detenciones arbitrarias, el abuso a migrantes, y en la situación que viven los defensores, y los periodistas. Desde que el pasado mes de julio se supo de la ejecución de 22 personas a manos del ejército, se han sucedido una serie de acontecimientos que dejan patente el hartazgo de los ciudadanos. Al final, tras las primeras negativas oficiales en relación con la autoría, al ejecutivo (el propio gobernador, Euriel Avila, declaró que los actos fueron legítima defensa de los militares) no le ha quedado más remedio que detener a algunos de los participantes en lo que ya está reconocido como una ejecución extrajudicial. No hace ni una semana que la Secretaría de Defensa Nacional (Sedena) confirmó la detención de un oficial y siete soldados. Constatar que el supuesto acto cometido por quienes deberían defender a los mexicanos era, una vez más, una realidad, volvió a indignar a los ciudadanos, quienes hicieron salir humo de las redes sociales denunciando su hartazgo y reclamando justicia. Para Ricardo Monreal ex gobernador de Zacatecas, lo de Tlataya evidencia la existencia de escuadrones de la muerte oficiales prohibidos por el Estado y por las autoridades. Manifestaciones de estudiantes en México, arriba en el DF, abajo en Michoacán. Los ecos de la violencia en la llamada tierra caliente (Michoacán y Tamaulipas) seguía dejando un reguero de ejecuciones, supuestamente, entre grupos de narcos, y como consecuencia de los enfrentamientos con las fuerzas del orden, pero quedaron perplejos cuando se supo de la muerte del diputado del PRI, partido en el poder, Gabriel Gómez Michel. Fue asesinado la madrugada del 23 de septiembre y su cuerpo fue hallado calcinado en un vehículo en el poblado Apulco, en el sur del Estado de Zacatecas: ¿empezaban a caer políticos? Porque este caso no era aislado. En menos de dos años de la administración del gobernador de Jalisco, Aristóteles Sandoval Díaz, han sido asesinados también el secretario estatal de Turismo, José de Jesús Gallegos Álvarez, una semana después de la toma de posesión del mandatario (1° de marzo de 2013) y el alcalde de Ayutla, el panista Manuel Gómez Torres (en agosto de 2014). Así el ambiente, la intervención de la policía en el conflicto de los estudiantes de la Normal Rural Raúl Isidro Burgos de Ayotzinapa, en Iguala, Estado de Guerrero, el pasado 26 de septiembre, ha desatado las protestas masivas no ya sólo de los estudiantes de otros centros, sino de varias universidades y de organismos de derechos humanos. En esta ocasión, perdieron la vida seis personas, entre ellas un menor de edad y tres estudiantes, 20 personas resultaron heridas (un joven se encuentra con muerte cerebral) y más de 40 personas se encuentran desaparecidas. Hasta el momento se encuentran en condición de

desaparecido 43 estudiantes, de entre 17 a 25 años, incluyendo aquellos que fueron detenidos por la policía municipal y que no fueron puestos a disposición de una autoridad competente. Si bien se han consignado a 22 elementos de la policía municipal por su probable responsabilidad en los homicidios, para la organización TDT (Todos los Derechos para Todas y Todos, conformada por 74 organizaciones de 22 Estados) es apremiante la localización de los estudiantes desaparecidos. Porque se temen nuevos casos de tortura y desapariciones. Nuevo León En el Estado de Nuevo León, la violencia social lacera gravemente las vidas de miles, millones de víctimas en el país, según denuncia Cadhac (Ciudadanos en Apoyo a los Derechos Humanos). Esto queda patente en las desapariciones de personas, asesinatos, ejecuciones extrajudiciales, femicidios, trata de personas, tortura en detenciones y al interior de los centros penitenciarios, así como en la violencia familiar que este año ha llegado a números sin precedentes, donde, además de las mujeres, las niñas y niños resultan gravemente afectados, siendo un sector en suma indefensión. Al día de hoy, esta asociación tiene registradas más de 1.200 personas desaparecidas desde 2009 y 223 víctimas de tortura (desde 2012), delitos perpetrados tanto por las autoridades como por la delincuencia organizada. De acuerdo con datos de la Procuraduría General de Justicia de Nuevo León, hasta agosto de este año había 9.695 denuncias en el Estado. [embedded content] Enlaces: Movimientos estudiantiles: ¿Carne de cañón o revolución de conciencias? Raúl Álvarez Garín